

Ενιαία πάλη κατά ιμπεριαλισμού και εθνικισμού

Θανάσης Κούρκουλας, μέλος προσωρινής Κεντρικής Επιτροπής της πολιτικής οργάνωσης «Κόκκινο Νήμα, συνέντευξη στον Γιάννη Ελαφρό

Το «αντιμνημόνιο» δεν αρκεί σήμερα για την ανασύνταξη της Αριστεράς, τονίζει ο Θανάσης Κούρκουλας, στέλεχος της νεοσύστατης οργάνωσης «Κόκκινο Νήμα». Απαιτείται ταξικός αντικυβερνητικός αγώνας και παρέμβαση στα μέτωπα της μετανάστευσης και των «εθνικών». Η οργάνωση αποχώρησε πρόσφατα από την ΛΑΕ, θεωρώντας πως μετατοπίστηκε σε θέσεις δεξιότερες του προ-κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ. Παρά την προσπάθεια ακροδεξιάς αντεπίθεσης, αντλεί ελπίδα από τις ταξικές αντιστάσεις και τον κόσμο της αριστεράς.

Στην Ευρώπη οξύνεται η αντιμεταναστευτική επίθεση, ενισχύονται οι δυνάμεις της ακροδεξιάς και της αντίδρασης. Τι τροφοδοτεί αυτή την εξέλιξη;

Οι δυνάμεις της ακροδεξιάς εκφράζουν οικονομικό εθνικισμό. Η τάση αντικατοπτρίζει την εκτίμηση αστικών επιτελείων ότι η οικονομική ανάκαμψη από την κρίση του 2008 θα ακολουθηθεί από νέα υφεσιακή βουτιά. Η περιστολή του κοινωνικού κράτους αντικατοπτρίζεται στην απανθρωπιά απέναντι στους πρόσφυγες, καθώς σύμφωνα με τον γερμανικό ΣΕΒ, μετά το Μάρτη του 2016 δεν χρειάζονται παραπάνω φτηνά εργατικά χέρια προσφύγων. Η μετατόπιση του πολιτικού φάσματος ενισχύεται από την ήττα της

ρεφορμιστικής Αριστεράς του 2015, με σημείο καμπής τη μνημονιακή κωλοτούμπα του ΣΥΡΙΖΑ. Η αναξιοπιστία της κυρίαρχης εκδοχής της Αριστεράς δίνει πόντους στην απόπειρα ακροδεξιάς ιδεολογικής και πολιτικής αντεπίθεσης.

Και στην Ελλάδα ενισχύεται η εθνικιστική παρέμβαση, με αφορμή το μακεδονικό, αλλά όχι μόνο. Βλέπεις μια στροφή προς τα δεξιά;

Η απογοήτευση λαϊκών στρωμάτων από τη συνεχιζόμενη πολιτική «αριστερής» λιτότητας δίνει σε ακροδεξιές πολιτικές δυνάμεις και στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής την ελπίδα για ανάκαμψη με αφορμή το μακεδονικό και τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό. Όμως οι πρόσφατες άμαζες «λαοσυνάξεις» για το μακεδονικό ήταν περιορισμένες στο συμπαγή φασιστικό και ακροδεξιό κορμό. Οι ταξικές αντιστάσεις παραμένουν παρούσες παρότι ακόμα σποραδικές, ενώ η πρόσφατη κοσμοπλημμύρα στα αντιρατσιστικά φεστιβάλ υπογραμμίζει πως ένα ευρύτατο δυναμικό της Αριστεράς δεν έχει συντριβεί.

Στις συνθήκες αυτές πρέπει η Αριστερά να προχωρήσει σε αναπροσαρμογές; Και σε ποια κατεύθυνση;

Το «αντιμνημόνιο» παραμένει πηγή ριζοσπαστισμού στην Ελλάδα. Όμως δεν αποτελεί επαρκή βάση αριστερής ανασύνταξης. Πρώτο, υπάρχουν πολλοί «αντιμνημονιακοί» μνηστήρες, μέχρι την ακροδεξιά. Δεύτερο, η αντιπροσφυγική πολιτική, η αναταραχή στη Μέση Ανατολή και τα λεγόμενα «εθνικά θέματα» έχουν γίνει κεντρικά. Ενδεικτικές είναι οι αναζητήσεις του ΚΚΕ για την στάση της αριστεράς στην περίπτωση πολέμου με την Τουρκία. Τα εθνικιστικά συλλαλητήρια κινητοποίησαν την Πλεύση Ελευθερίας, ενώ ηγετικά στελέχη της ΛΑΕ επαναλαμβάνουν τα επιχειρήματα περί «αλυτρωτισμού» της μικρής γειτονικής χώρας. Όμως οι χρήσιμες αναζητήσεις της αριστεράς βρίσκονται στην ενίσχυση των ταξικών αντιστάσεων στη λιτότητα ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Στην ενιαία και αδιαίρετη πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στον εθνικισμό. Στην ανειρήνευτη αντιπαράθεση με τον θεσμικό ρατσισμό, την ακροδεξιά και το φασισμό.

Πρόσφατα ιδρύθηκε η πολιτική οργάνωση «Κόκκινο Νήμα». Τι θέλει να εκφράσει η νέα συλλογικότητα, τι κόσμο συσπειρώνει;

Η νέα πολιτική μας οργάνωση απαρτίζεται από συντρόφους-σες που έχουν εμπλοκή σε εργατικούς χώρους, συμβολή στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα, ενεργή παρουσία σε γειτονιές. Πιστεύουμε πως η ελπίδα βρίσκεται στις υπαρκτές κοινωνικές αντιστάσεις και στα ενεργά κομμάτια της αριστεράς. Επίσης, στη γενίκευση συμπερασμάτων τόσο για την τακτική (π.χ. τι είναι και τι δεν είναι ενιαίο μέτωπο, τι έφταιξε με τον ΣΥΡΙΖΑ τα προηγούμενα χρόνια). Και στις μάχες και στην θεωρία, ήδη προσπαθούμε να ανταποκριθούμε.

Μιλάμε για Αριστερά. Και ο κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ αναφέρεται στην Αριστερά. Αισθάνεστε στην ίδια πλευρά με την κυβέρνηση;

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει προ πολλού περάσει στο αντίπαλο στρατόπεδο. Η στρατηγική των «πλατιών κομμάτων» με ρεφορμιστική ηγεμονία αποδείχτηκε συνταγή ήττας στην περίοδο της κρίσης. Σε πλήρη αντιπαράθεση με την κυβέρνηση είναι σήμερα επιτακτική ανάγκη να κερδηθούν από την ριζοσπαστική και αντικαπιταλιστική αριστερά, τμήματα του αριστερού και εργατικού κόσμου. Στην πάλη για ανατροπή της λιτότητας, στη μάχη ενάντια στον ιμπεριαλισμό, τον εθνικισμό, το ρατσισμό και τον φασισμό.

Στην ολομέλειά σας πριν δύο βδομάδες αποφασίσατε την αποχώρησή σας από την ΛΑΕ. Τι σας οδήγησε σε αυτή την επιλογή; Είναι εποχή για «αποχωρισμούς»; Δεν είναι αναγκαία τα μέτωπα σήμερα;

Οι μετωπικές συνεργασίες κρίνονται για το βαθμό που προωθούν τα εργατικά συμφέροντα και εμποδίζουν τις επιλογές του συστήματος. Η ΛΑΕ με βασική ευθύνη της πλειοψηφικής της συνιστώσας, μετατοπίστηκε σταδιακά σε θέσεις δεξιότερες από τον προ-κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ. Τόσο όσον αφορά τη διαταξική «παραγωγική ανασυγκρότηση» που προτείνει, όσο και στο πεδίο της αντιπαράθεσης με τον ιμπεριαλισμό και τον εθνικισμό. Ο αντιιμπεριαλισμός της ΛΑΕ αποσυνδέεται από την αναγκαία αντιπαράθεση με τις επιδιώξεις του ελληνικού καπιταλισμού στην

περιοχή. Οι αυταπάτες για «λιγότερο κακούς» ιμπεριαλισμούς, όπως π.χ. της Ρωσίας και η καταγγελία της κυβερνητικής πολιτικής ως περίπου προδοτικής για τα «εθνικά συμφέροντα» απέχουν από την αναγκαία αριστερή πολιτική για τη συγκρότηση αντιπολεμικού κινήματος. Η συγκρότηση της πρωτοβουλίας προσωπικοτήτων 114 με τη διαταξική μετα-αριστερή λογική των 10 σημείων ήταν για μας σημείο καμπής για να αποφασίσουμε την αποχώρησή μας από τη ΛΑΕ.

Πως σκέφτεστε να συμβάλλετε στην αντεπίθεση της μαχόμενης Αριστεράς και του κινήματος;

Θα πάρουμε πρωτοβουλίες και θα ανταποκριθούμε σε κάθε κάλεσμα που προωθεί την ανασυγκρότηση του κινήματος. Ένα παράδειγμα είναι η πρωτοβουλία συντονισμού δράσης ενάντια στον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό και τον εθνικισμό, με πρώτη δράση τα αντιΝΑΤΟϊκά συλλαλητήρια της 11 Ιούλη. Τα πέντε χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα τον Σεπτέμβρη, είναι ο επόμενος σταθμός. Σε εργασιακούς χώρους και γειτονιές, ήδη συνεργαζόμαστε με δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της ΛΑΕ και με άλλες οργανώσεις με ζητούμενο την ευρύτερη δυνατή συσπείρωση σε συγκεκριμένα καθήκοντα.

Ποια είναι η γνώμη σας για άλλες αριστερές δυνάμεις, όπως το ΚΚΕ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η ηγεσία του ΚΚΕ διαθέτει την πιο γειωμένη στην τάξη εργατική βάση, αλλά επιμένει να αρνείται οποιαδήποτε πρωτοβουλία πέρα από τα όρια συμβολικών κομματικών κινητοποιήσεων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με πολύ μικρότερες ρίζες, διαθέτει ένα ζωντανό δυναμικό αγωνιστών που μπορεί να παίζουν καταλυτικό ρόλο σε κοινωνικές αντιστάσεις. Από την περίοδο ως το 2015, νομίζουμε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να βγάλει το συμπέρασμα ότι ο περιορισμός στην καταγγελία δεν βοηθά στην μαζικοποίηση μιας αντικαπιταλιστικής εναλλακτικής. Από την άλλη, παρακολουθούμε με ενδιαφέρον την χειροπιαστή προσπάθεια συντονισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με την υπόλοιπη Αριστερά, π.χ. στο αντιπολεμικό μέτωπο ή τοπικά όπως π.χ. κατά του Mall στην Ακαδημία Πλάτωνος. Σε τέτοιες μάχες θα

δοκιμαστεί η αποτελεσματικότητα των δυνάμεων της αριστεράς, όπως και της ενότητάς τους.

Αναδημοσίευση από ΠΡΙΝ: <http://prin.gr/?p=21533>